

### U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **F**, proti žalovanej **E**, o zaplatenie 2 011 914,60 Sk, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20 Cob 81/2006 zo dňa 9. novembra 2006, takto

### r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

### O d ô v o d n e n i e :

Dovoláním napadnutým rozsudkom odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bola zamietnutá žaloba o zaplatenie sumy 2 011 914,60 Sk.

V odôvodnení uviedol, že žalovaná listinnými dôkazmi, ako aj svedeckými výpoveďami preukázala zánik žalobcom uplatnenej pohľadávky. Z dokladov, predložených žalovanou vyplýva údaj, platba a žalobca skutočnosť platby zo strany žalovanej nevyvrátil. Pokiaľ ide o uznanie záväzku, súd konštatoval, že sa nejedná o platný jednostranný hmotnoprávny úkon podľa § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka, pretože v ňom absentuje určitosť záväzku. V uvedenom úkone nie je špecifikované, z čoho pozostáva dlžná suma 2 041 466,60 Sk. Ak chýba určitosť záväzku, nejedná sa o platný právny úkon, žalovaná preto nebola povinná vyvracať hmotnoprávnu domnienku existencie uznaného záväzku, ktorá vyplýva z ustanovenia § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka. Listinné doklady a doklady pokladničné, svedecké výpovede, ako aj dôkazy peňažných denníkov, výkazov záväzkov a pohľadávok žalobcu a žalovanej v súhrne nepochybným spôsobom preukázali zánik dlhu žalovanou, a to jeho zaplatením.

Odvolací súd prejednal vec v neprítomnosti žalobcu s poukazom na skutočnosť, že aj keď žalobca svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu nemoci, k termínu pojednávania svoje tvrdenie nepreukázal. Nebol preto daný dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania a súd preto nariadil pojednávanie v neprítomnosti žalobcu podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie.

Uviedol, že odvolací súd konal na pojednávaní dňa 9. novembra 2006 v jeho neprítomnosti napriek tomu, že listom zo dňa 6. novembra 2006 požiadal o ospravedlnenie neúčasti z dôvodu nemoci a súčasne navrhol odročenie pojednávania. Týmto postupom mu preto bola odňatá možnosť konať pred súdom. Ďalej uvádza, že skutkový stav, ktorý zistil súd, je neúplný, keďže Úrad justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Martine na základe doposiaľ zistených skutočností začal trestné stíhanie pod číslom ČVS ORP – 926 / OEK – MT – 2006 pre trestný čin podvodu, ktorého sa mala dopustiť žalovaná.

Keďže postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, navrhuje, aby dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. napadnúť dovolaním a dospel k záveru, že dovolanie v predmetnej veci nie je prípustné.

Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne uvedených v § 237 písm. a/ až g/ a v prípadoch, uvedených v § 238 .

Podľa § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak: a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu, b/

ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Podľa § 238 O.s.p. je dovolanie tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, ako aj proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

V prejednávanej veci dovolanie nie je prípustné zo žiadneho z dôvodov, uvedených v § 238 O.s.p.

Dovolací súd skúmal existenciu dôvodov prípustnosti dovolania, uvedených v § 237 O.s.p., osobitne so zameraním na žalobcom namietaný dôvod, uvedený pod písmenom f/ tohto ustanovenia, t.j. že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Za odňatie možnosti konať pred súdom je potrebné považovať taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré mu občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Žalobca namieta, že vec bola prejednaná a rozhodnutá odvolacím súdom na pojednávaní bez jeho prítomnosti, pričom svoju neúčast' ospravedlnil z dôvodu nemoci a požiadal o odročenie pojednávania. Ako vyplýva zo spisového materiálu, predvolanie na pojednávanie odvolacieho súdu, ktoré sa konalo dňa 9. novembra 2006, obdržal žalobca dňa 22. augusta 2006. Listom, ktorý obdržal odvolací súd dňa

8. novembra 2006, žalobca neúčast' na pojednávanií ospravedlnil a požiadal o jeho odročenie s tým, že v ďalšom konaní predloží lekárske potvrdenie.

Podľa § 101ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostavil na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka, prihladne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Dôležitosť dôvodov, pre ktoré účastník konania žiada o jeho odročenie, posudzuje súd so zreteľom k okolnostiam konkrétneho prípadu. Žalobca nepredložil žiadny doklad o existencii ním uvádzaného dôvodu pre odročenie pojednávania a odvolací súd preto dôvodne konštatoval, že pre odročenie pojednávania nie sú dané dôležité dôvody. Postup súdu podľa citovaného ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. nie je možné považovať za dovolací dôvod podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Keďže v dovolacom konaní neboli zistené žiadne vady, pre ktoré je daná prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p., dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

Žalovanej trovy dovolacieho konania nevznikli, v dôsledku čoho jej neboli priznané.

**P o u č e n i e : Proti tomuto uznesenie odvolanie nie je prípustné.**

V Bratislave dňa 16. januára 2008

**JUDr. Beata Miničová, v. r.**  
predsedníčka senátu